

HEILIG AVONDMAAL

D.V. 8 juli zal er bediening van het Heilig Avondmaal zijn.

" Doet dit tot Mijn gedachtenis ", zegt onze Heere Jezus Christus.

Dat is het eerste. Wij zien nu waartoe het avondmaal dient, hoe het lijden en sterven van Jezus Christus ons van nut is. Om dit te weten moet namelijk de herinnering eraan bij ons vernieuwd worden.

Daaraan zien wij hoe verdorven wij zijn. Want zonder daartoe van buiten aangespoord te worden, zullen we toch aan ons eigen leven denken? Wanneer het gaat om de voeding van ons lichaam, denkt ieder genoeg aan zichzelf, men behoeft ons daartoe niet op te wekken. Het is niet nodig dat men zegt: ge hebt eten en drinken nodig, zie dat ge wat neemt: want ieder zoekt het met veel zorg.

Hier is echter sprake van het leven onzer zielen, dat veel kostbaarder, honderdduizend maal kostbaarder is dan dat van ons lichaam. Toch moet God ons prikkelen als ezels. Het moet ons in herinnering gebracht worden, anders vergeten wij het, zoals die versuft zijn of afgestompt, niet denken aan hun nood.

Zo zien wij dus de zonde van onze natuur, dat wij op een dergelijke wijze met de wereld bezig zijn en ingenomen, dat wij niet denken aan het hemelse leven, als God ons er niet toe trekt en ons scherpe prikkels geeft, sporen, opdat wij Hem zoeken en hier niet al te zeer gehecht raken.

Laten wij dat bedenken en ter andere zijde leren onze God te verheerlijken, wanneer wij zien, dat Hij Zich verwaardigt ons tot Zich te trekken. Want wij zijn waard, dat Hij ons geheel verlaat, wanneer wij het onwaardigbaar goed verachten, dat Hij ons gegeven heeft in het lijden en sterven van onze Heere Jezus Christus.

Hij is de enige Zoon van God, die uit zijn hemelse heerlijkheid is neergedaald.

Hij heeft Zich bekleed met onze natuur, Hij is ons gelijk geworden uitgenomen de zonde. Hij heeft al onze zwakheden op Zich genomen. Eindelijk heeft Hij een smadelijke dood ondergaan om der wille van onze zaligheid. Hij heeft Zich Borg voor ons gesteld voor al onze ongerechtigheden, en zullen wij dit nu vergeten en het niet in gedachtenis houden? Zouden wij niet waard zijn eerder honderdmaal te sterven dan van God geroepen te zijn, wanneer wij zo slecht en ondankbaar waren? Maar nu zoekt God ons, hoewel Hij ziet dat wij als dieren zijn en zo'n weldaad met de voet vertreden. Hij wil ons bij Zich hebben en zegt: och arme, waartoe zijt ge gekomen, dat ge uw nood niet kent? En dat ge, wanneer het goede u wordt aangeboden, gij eraan voorbij gaat? Keert weer tot Mij en erkent, dat Ik u mijn Zoon gezonden heb, opdat ge al het goede zoudt vinden, waardoor ge volkomen verzadigd wordt, zodat niets u ontbreekt. Houdt deze dingen dan in gedachtenis, oefent u er in al de tijd van uw leven.

Calvijn.